

Sygn. akt VI Ga 403/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Harmata (spraw.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **J. S.**

przeciwko: **P. w R.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt V GC 505/13

I. **o d d a l a** apelację,

II. **z a s ą d z a** od powoda J. S. na rzecz pozwanego P. w R. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn.akt VI Ga 403/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 lutego 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód J. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. w R. kwoty 18 450 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu dla niniejszego podał, iż powód zawarł z pozwanym umowę na podstawie której, pozwany zobowiązał się wykonać posadzkę utwardzoną. Prace pozwanego zostały wykonane wadliwie. Powód wezwał pozwanego do usunięcia wad, pozwany dokonał zaś jedynie drobnych poprawek, które nie spowodowały, że posadzka nadawała się do używania i nadal posiadała wady. Pozwany zaprzeczył, aby wady były wynikiem jego działań. Powód w celu weryfikacji wad posadzki zlecił opracowanie opinii technicznej stanu posadzki biegłemu, który wydał opinię techniczną, stwierdzając błędy wykonawcze na etapie realizacji przedmiotowych posadzek. Na dochodzoną należność złożyły się kwota 14 000 zł powiększona o podatek VAT - stanowiąca odszkodowanie z tytułu wadliwego wykonania posadzki i związanym z tym przeprowadzeniem napraw oraz kwota 1230 zł - tytułem kosztów opracowania opinii technicznej. Powód oparł swoje roszczenie na treści 471 kc.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, zarzucając, iż wykonał przedmiotowe prace zgodnie ze sztuką budowlaną i należyta starannością. Powód nie udowodnił roszczenia wynikającego z art 471 kc i w tym zakresie niewystarczającą była prywatna opinia zlecona przez powoda. Pozwany zarzucił również, iż powód w żaden sposób nie udowodnił wysokości szkody.

Wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2014r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo, zasądając od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy ustalił, iż J. S. i P. w R. ustnie zawarli umowę, przedmiotem której było wykonanie przez (...)na rzecz J. S. posadzki utwardzanej powierzchniowo w hali napraw samochodów oraz na pasie zjazdowym. J. S. dostarczył beton wraz ze zbrojeniem. Wykonanie przez (...)prac polegało na położeniu warstwy „chudego” betonu i zagęszczeniu go na wykonaną wcześniej przez inwestora podsypkę piaskową pod posadzkę. Następnie ułożono folię, na której wylano warstwę betonu konstrukcyjnego. W beton została wtarta warstwa posypki żywicznej i spryskano go akrylem. Dylatację wykonano trzeciego dnia. Wszystkie prace objęte umową zostały wykonane. Wskazane przez J. S. pęknięcia posadzki, powstały po jej wykonaniu, p.naprawiło poprzez wypełnienie ich żywicą. Oprócz tego pękł również próg na zewnątrz hali przy drzwiach i powstała niecka przy bramie wjazdowej do dolnej hali. Usterki te Spółka (...) również naprawiła. J. S. nie zgłaszał żadnych innych zastrzeżeń co do jakości wykonanych prac. Kiedy wylewano beton, były już zainstalowane kratki ściekowe w podłożu. P.wykonało więc spadki w posadzce na odległości 1, 5 metra od kratek. Usytuowanie spadków ustalono z właścicielem, tak aby spadek wykonać w kierunku kratek. Z tytułu wykonanych robót P.w R. wystawiło faktury na łączną kwotę 12 491, 63 zł, które J. S. odebrał i podpisał. Potwierdził także saldo. Za wykonane prace nie zapłacił jednak w terminie. Wyrokiem z dnia 25 października 2012r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt V GC 777/12 Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził od J. S. na rzecz P. w R. kwotę 12 491, 63 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane prace. Pismem z dnia 30 lipca 2013r. J. S. wezwał Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w R. do zapłaty w terminie 3 dni od otrzymania pisma należności w kwocie 15 230 zł, na którą składały się następujące kwoty: 14 000 zł wynikająca z kosztów potrzebnych do usunięcia wad dzieła i ustalone sporządzoną na zlecenie J. S. opinią techniczną oraz 1.230 zł stanowiąca koszt sporządzenia opinii technicznej dotyczącej stanu posadzki. Obecnie na posadzce występują pęknięcia, a woda nie spływa do kratek, które zostały w tym celu wykonane.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów, zeznań świadków i stron. Sąd pominął te fragmenty zeznań świadków i stron, kiedy zasłaniaли się niewiedzą, czy niepamięcią, jak również kiedy wypowiedali się co do wiadomości specjalnych, dla których wykazania właściwym jest dowód z opinii biegłego, którego jednak w procesie nie zgłoszono w odpowiednim terminie. Pominięciu podlegał również cofnięty przez pozwanego w dniu 28 stycznia 2014r. wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność, że posadzka została wykonana z należyta starannością i zgodnie ze sztuką budowlaną. Cofnięcie takiego wniosku dowodowego przez stronę pozwaną było dopuszczalne. Sąd oddalił zgłoszony w dniu 28 stycznia 2014r. wniosek dowodowy powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z tezą dowodową, ostatecznie sformułowaną przez powoda na wezwanie Sądu, pismem z dnia 4 lutego 2014r. – jako spóźniony. Podstawą takiego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie był art. 217 § 2 kpc. W ocenie Sądu Rejonowego wniosek powyższy powód winien był złożyć w istocie już w pozwie, skoro powód dochodził odszkodowania, a zatem winien wykazać to, że poniósł szkodę, wysokość tej szkody, jak również i to, że szkoda została wywołana przez pozwanego, a wykazanie tych okoliczność było możliwe jedynie za pomocą dowodu z opinii biegłego, mającego wiadomości specjalne. Zakładając nawet, że powód mógł dopuszczać przed procesem taką możliwość, że pozwany nie będzie kwestionował ani faktu, że poniósł szkodę, ani jej wysokości to wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego powód winien złożyć najpóźniej w terminie dwutygodniowym, liczonym od dnia otrzymania odpisu sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty, co miało miejsce dnia 13 grudnia 2013r. Powód nie uprawdopodobnił, że nie zgłosił takiego wniosku we właściwym czasie bez swojej winy. Wbrew sugestiom pełnomocnika powoda, pozwany zgłosił co prawda, w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii z biegłego, ale na inną okoliczność, która ograniczała możliwości Sądu w przedmiocie ustalenia stanu faktycznego najwyżej co do tego, czy powód poniósł szkodę, czy też nie. W związku z tym zgłoszenie tego wniosku przez pozwanego, z tak określoną tezą dowodową, jak w sprzeciwie, nie

powinno wywierać żadnego wpływu na inicjatywę dowodową powoda. W ocenie Sądu Rejonowego opinia prywatna przedstawiona przez powoda dla wykazania, że zaistniałe wady w wykonaniu posadzki, nie mogła stanowić dowodu dla Sądu jeśli chodzi o wiadomości specjalne, tym bardziej, że została ona już w sprzeczności od nakazu zapłaty zakwestionowana przez pozwanego. Prywatne opinie (ekspertyzy) są wyjaśnieniami stanowiska samej strony z uwzględnieniem wiadomości specjalnych, gdy te nie pochodzą od biegłego sądowego i nie mogą być przedmiotem oceny. Sąd oddalił również zgłoszony pismem z dnia 4 lutego 2014r. wniosek dowodowy powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka T. R., także jako spóźniony, na podstawie art. 217 § 2 kpc. Sąd Rejonowy zważył, iż powód dochodził odszkodowania z tytułu nienależytego wykonania umowy przez pozwanego. Na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia wszystkich okoliczności z art. 471 kc czego powód jednak w toku procesu skutecznie nie uczynił. Dowodem dla wykazania powyższych okoliczności nie była prywatna opinia przedstawiona przez powoda, która w całości została zakwestionowana przez pozwanego, jak również zeznania samego powoda czy zawnioskowanych przez niego do przesłuchania świadków, albowiem nie dysponowali oni wiedzą specjalistyczną, która potwierdzałaby, że obecne usterki posadzki są skutkiem nieprawidłowego wykonania przez pozwanego posadzki, jak i nie posiadali wiedzy co do wysokości należnego z tego powodu odszkodowania. Wykazanie powyższych przesłanek, dla przypisania pozwanemu odpowiedzialności z art. 471 kc, wymagało wiadomości specjalnych od biegłego sądowego. Stosownego wniosku dowodowego powód nie złożył.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, który zarzucił:

1/ naruszenie prawa materialnego:

a) art. 471 kc, poprzez przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji, że powód nie udowodnił przesłanek odpowiedzialności tam wskazanych oraz wysokości szkody, podczas gdy:

– jak wynika z przedstawionej przez powoda opinii biegłego, wykonana przez pozwanego posadzka została w sposób nienależyty, powód wykazał wysokość związanych z tym wydatków na przeprowadzenie wymaganych napraw oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy działaniem pozwanego a szkodą wyrządzoną powodowi a więc wykazał wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego,

b) art. 6 k.c. w z w. z art. 471 k.c., poprzez niewykazanie przez powoda, że prace wykonane na rzecz powoda zostały w sposób należyty, a tym samym niezwolnienie się przez niego z odpowiedzialności odszkodowawczej względem powoda;

c) art. 355 k.c., poprzez brak zastosowania przedmiotowego przepisu do oceny stopnia wadliwości budynku i tym samym uznanie przez Sąd I instancji, iż pozwany nie odpowiada za wadliwe wykonanie budynku;

2/ naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a to:

a) art. 233 par. 1 k.p.c., poprzez brak dokonania przez Sąd wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie i pominięcia w ocenie dowodu z opinii biegłego sporządzonej na zlecenie powoda odnośnie wadliwego wykonania prac przez pozwanego oraz oddalenie wniosku powoda o przesłuchanie w charakterze świadka T. R., a przez to błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy i nieuwzględnienie wszelkich okoliczności sprawy, w szczególności dotyczących zakresu prac powierzonych pozwanemu do wykonania na podstawie umowy zawartej przez strony, sposobu wykonania przez pozwanego powierzonych prac, okoliczności powstania szkody, wysokości powstałej szkody;

b) art. 245 k.p.c., poprzez nieuwzględnienie przez Sąd przy dokonywaniu oceny zabranego w sprawie materiału dowodowego dokumentu prywatnego w postaci opinii biegłego sporządzonej na zlecenie powoda przed wszczęciem niniejszego postępowania sądowego podczas gdy zawarte tam okoliczności stanowiły dowód tego, że osoba-biegły-posiadający wiadomości specjalne odnośnie przedmiotu sporu – wyraził swoje stanowisko na piśmie w sprawie robót wykonanych przez pozwanego i należy je traktować jako oświadczenie wiedzy a nie woli, to też jest to w pełni wiarygodny dokument, na którym Sąd mógł się podeprzeć wyrokując w tej sprawie;

3/ nierozpoznanie istoty sprawy przez Sąd, poprzez niezbadanie podstawy materialnej dochodzonego roszczenia, bezpodstawnie przyjmując że istnieje przesłanka procesowa – brak opinii biegłego sądowego – unicestwiająca roszczenie, gdyż istota niniejszej sprawy polega bowiem na tym czy pozwany dokonał prace na rzecz powoda wadliwie czy też nie oraz zbadanie czy nienależyte wykonanie przez pozwanego zobowiązania wynikającego z umowy ustnej doprowadziło do powstania szkody w majątku powoda;

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji, że:

a) pozwana wykonała prawidłowo powierzone mu wykonanie prac na rzecz powoda, podczas gdy powód wykazał że prace te zostały wykonane nienależycie, niezgodnie ze sztuką budowlaną i są wadliwe;

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonego wyroku w całości i zasądzenie od pozwanego P. z siedzibą w R. na rzecz powoda J. S. kwoty 18.450 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

2/ ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania,

3/ zasądzenie od pozwanego P. z siedzibą w R. na rzecz powoda J. S. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych za obydwie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W sprawie powód dochodził roszczenia na podstawie art. 471 kc i na nim to spoczywał ciężar dowodu przesłanek wymienionych w tej normie prawnej tj. nienależytego wykonania umowy przez pozwanego, poniesionej szkody i związku przyczynowego pomiędzy pierwszą a drugą przesłanką. Niniejszego powód nie wykazał. Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że dla oceny kwestii wadliwości wykonanej posadzki jak również kosztu doprowadzenia jej do stanu bez wad, bo w ten sposób powód określał swą szkodę, konieczne były wiadomości specjalne. Tymi zaś nie dysponował Sąd, a wniosek powoda złożony w tym przedmiocie jako spóźniony został oddalony postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 24 czerwca 2014 roku, co do którego to postanowienia nie zostało zgłoszone zastrzeżenie w trybie art. 162 kpc, jak również co do postanowienia o pominięciu zeznań śwđ R.. Strona nie może skutecznie zarzucać w apelacji uchybienia przez sąd pierwszej instancji przepisom postępowania, dotyczącego wydania postanowienia oddalającego wniosek o przeprowadzenie dowodów jeżeli, na podstawie art. 162 k.p.c. nie zwróciła uwagi sądu na to uchybienie (wyrok s.apel. w Warszawie 2014-06-06 I ACa 1695/13). Zresztą apelujący w pisemnej apelacji z niniejszego nie czynił zarzutu, koncentrując się na argumentacji, iż przedstawiona przez niego prywatna opinia jako że sporządzona przez osobę wpisaną na listę biegłych winna być uwzględniona przez Sąd jako dowód wystarczający dla wykazania stwierdzonych tam okoliczności to jest faktu i rodzaju wad, przyczyn ich powstania oraz kosztu usunięcia wad. Niniejszego stanowiska Sąd Okręgowy nie podziela. Opinia biegłego jest odrębnym i odmiennym w charakterze dowodem od opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie strony przed procesem. Opinia prywatna nawet gdy jest sporządzana przez osobę pełniącą funkcję biegłego, winna być traktowana jako stanowisko strony w procesie, ewentualnie dowód z dokumentu prywatnego, to jest na okoliczność – wskazaną treścią art. 245 kc – tj. iż osoba, która dokument podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Temu natomiast, iż T. R. sporządził opinię techniczną nikt nie przeczył, tyle tylko, iż okoliczność ta była niewystarczająca, by z dokumentu tego wywieść wnioski i skutki jakie wywodził powód, tj. praktycznie zmierzające do utożsamienia prywatnej opinii technicznej z opinią biegłego sporządzaną w sprawie na zlecenie Sądu; pomimo oczywistej odrębności tego typu dowodów i skutków niniejszego w sferze procesowej. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż dla wykazania, że istniały wady w wykonaniu posadzki oraz kosztu ich usunięcia koniecznym był dowód z opinii

biegłego. W tej mierze niewystarczające były przeprowadzone dowody z zeznań świadków i dokumentów. To biegły uprawnionym był wskazać czy pozwany wadliwie wykonał zobowiązanie, na czym te wady polegały, a następnie ustalić koszt usunięcia wad. W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie nie zachodziła podstawa do przeprowadzenia w tej mierze dowodu z urzędu. Strony postępowania nosiły przymiot przedsiębiorców, były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, dopuszczenie przez Sąd dowodu z opinii biegłego z urzędu i to po uprzednim pominięciu tego dowodu w związku ze zgłoszeniem go po terminie przewidzianym przepisami procedury cywilnej, nie tylko stanowiłoby swoistą niekonsekwencję, ale również niweczyłoby obowiązywanie unormowania ustawowego w zakresie terminu zgłaszania dowodów, tym bardziej mając na względzie zasadę kontrydiktoryjności.

Stąd też Sąd Okręgowy oddalił apelację na zasadzie art. 385 kpc, o kosztach orzekając stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 par. 1 kpc i par. 13 ust.1 pkt 1 w zw. z par. 6 pkt 5 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.